

Co jsem vám udělal že musím s vámi žít,
já vůbec nemám chuť si ruce zašpinit
vod prachů smradlavejch a proflákanejch dnů,
já nechci krást abych měl na splnění snů.
Mně stačí malej byt a pivo k večeři,
že chodím pěšky už mi nikdo nevěří.
Já nechci Káju Gottů, usínat z telešotů,
mistrovi blejskat botu, zkrátka bejt fit .

Strčte si za klobouk své tuzexový svetry,
japonský rádia a nablejskaný tretry.
Já nechci televizi na barevný bázi,
já nechci holku s podprsenkou značky Stázi.
A když jsme u toho, tak račte pochopit,
že takhle komicky se věčně nedá žít.
Platit za laskavosti, auťákem lámat kosti,
upadnout do blbosti, to nechce klid.

Mě nezajímaj vaše sexuální pletky,
chryslery leštěný a parukový štětky,
a když jsme u toho, milovat umím líp
a je mi na blití že musím s váma žít.
Poslouchat kecí vo tom, kdo to lepší zná
bejt mužskej u piva a dělat ramena.
Hádat se vo sestavě, porvat se na zábavě
vynechte mě laskavě, v tom nejedu.

Je jistě bezvadný, že víte co a jak,
já to však odmítám mně moh by ujet vlak.
Já nejsem zvědavej na vaše důvody,
čtvrtletní prémie a zámek u vody.
Mně stačí úplně co vydělám si sám
a když jsme u toho, tak jednu radu mám.
Vo životě se přeci nevedou jenom kecy
a život nejsou věci, tak vo co de.